

τῷ Πανεπιστημίῳ ὡς ἄριστα θέλουσι μορφωθῆ τὴν ἐθνικὴν μόρφωσιν, ὑπὲρ ἧς ὁ Σύλλογος ἡμῶν ἐν ταῖς ἐφειταιαῖς συζητήσεσιν αὐτοῦ ἔθετο ζήτημα.

Ἐπειδὴ δὲ ἐλέγχθη ἐνταῦθα ὅτι πιθανὸν κατὰ μέγα μέρος νὰ πταίουςι καὶ οἱ διδασκαλοὶ εἰς τὴν οὐχὶ καλὴν, κατάστασιν τῶν σχολείων, ἀνάγκη ἀπὸ τούτων πρῶτον νὰ ἀρξώμεθα μέλλοντες νὰ ὑποδείξωμεν τὰ μέσα τῆς διορθώσεως.

Καὶ πρῶτον μὲν λοιπὸν λέγομεν ὅτι ἀνάγκη ὑφίσταται μεγίστη μορφώσεως διδασκάλων μελλόντων νὰ διδάξωσιν ἐν τοῖς ἐλληνικοῖς σχολείοις, ὡς ἐλήφθη πρόνοια μορφώσεως διδασκάλων τῶν δημοτικῶν σχολείων· καὶ ὡς οὗτοι προασκοῦνται καὶ προπαρασκευάζονται καταλλήλως ἵνα εὐδοκιμήσωσιν εἰς τὸ ἔργον των, οὕτω καὶ πρὸς ἀπόκτησιν ἐλληνοδιδασκάλων ἀρμοδίως προπαρασκευασμένων καὶ ἡσκημένων πρὸς τὸ ἔργον, ἀνάγκη νὰ ὀργανωθῆ ἐν τῇ φιλοσοφικῇ σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου παρὰ τὸ φιλολογικὸν φροντιστήριον *διδασκικὸν φροντιστήριον*, ἐν ᾧ νὰ ἀσκῶνται οἱ τελειόφοιτοι τῆς σχολῆς ταύτης εἰς τὸ πῶς δεῖ διδάσκειν. Ἐντὶ δὲ τοιούτων διδασκάλων, τίνας ἔχομεν σήμερον διδάσκοντας εἰς τὰ ἐννέα δέκατα τῶν σχολείων, τοὺς λεγομένους Βοηθοὺς, περὶ ὧν εἶπε καὶ παρέστησε τὰ εἰκότα ὁ σύλλογος δι' ἰδιαιτέρου ὑπομνήματος πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Παιδείας.

Δεύτερον. Ἐποπτεία ἐπὶ τῶν σχολείων *ἐνδελεχῆς* δῆλον ὅτι, οὐχὶ μόνον εἰς ὠρισμένας περιστάσεις προσερχομένου τοῦ ἀρμοδίου ἐπόπτου, ἀλλὰ μάλιστα εἰς ἀπροόπτους περιστάσεις καὶ δις καὶ τρίς καὶ πολλάκις τοῦ ἔτους ἐπισκεπτομένου τὰ σχολεῖα τῆς δικαιοδοσίας του. Δι' ἐποπτείας δικαίας καὶ ἀνεπηρεάστου καὶ ἡ φιλοτιμία τῶν φιλοπόνων καὶ ἱκανῶν διδασκάλων ἐξάπτεται καὶ ὁ ζῆλος τῶν ὀλιγώρων περὶ τὸ καθῆκον ἐχόντων παρορμᾶται. Ἀμοιβαί δὲ τινες ἠθικαὶ καὶ ποιναὶ ἔστιν ὅτε δικαίως καὶ ἀμερολήπτως ἐπιμετρούμεναι θέλουσιν ἐπιδράσει ἐν μικρῷ χρόνῳ ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν σχολείων ὡς ἄριστα, τὰ μέγιστα δὲ θέλουσιν συντελέσει εἰς τὴν εὐεξίαν αὐτῶν.

Ἐὰν δὲ δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς δαπάνας τῆς συστάσεως ἐπαρκοῦς ἐποπτείας δι' ἅπαντα τὰ τε σχολεῖα καὶ τὰ γυμνάσια, ἅς συστήσῃ κατ' ἀρχάς μόνον διὰ τὰ σχολεῖα καὶ ἀκολούθως, σὺν τῷ χρόνῳ καὶ ἀφοῦ ἀποδειχθῆ καταφανῶς ἡ ὠφέλεια ἢ ἐκ τῆς ἐπὶ τῶν σχολείων ἐποπτείας προσδοκωμένη, τότε ἅς συστήσῃ ἀνωτέραν καὶ διὰ τὰ γυμνάσια. Ἄλλως προτιμότερον καθ' ἡμᾶς εἶνε νὰ περιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν

τῶν σχολείων καταργούσα πάντα τὰ κατὰ τοὺς δήμους δι' ἐνὸς μόνου βοηθοῦ ὑφιστάμενα.

Τρίτον, ὅπερ καὶ σπουδαιότατον, αὐξήσις τοῦ μισθοῦ τῶν διδασκάλων.

Τὸ ζήτημα τοῦτο, εἰ καὶ δυνατὸν νὰ θεωρηθῆται ὑπὸ τινων, ὡς ὑπερβολικὴ ἀξίωσις τῶν διδασκάλων καὶ καθηγητῶν καὶ πιθανὸν νὰ λάβῃ τὴν ἐπίκλησιν τῶ *fructiferum* τῶν διδασκόντων ζήτημα, εἶνε βεβαίως ἐξηνητλημένον πρὸ πολλοῦ ἐν τῷ Συλλόγῳ καὶ δι' ὑπομνήματος ἐπαρκῶς ἀνεπτύχθη πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον. Ἐπαρκέστατα δὲ καταδείχθη καὶ διὰ τῆς ἐφέτος γενομένης γενικῆς πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεὶ διδασκόντων συνελεύσεως.

Περιστοιχοῦμενος ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ καθηγητὴς, ὁ οἰκογενειάρχης, ὑπὸ τῶν τόσῳ ἐπιβλητικῶν καὶ ἀναποδράστων ἀναγκῶν τοῦ βίου, ἢ πρέπει νὰ ἀδιαφορήσῃ εἰς τοὺς ἐξευτελισμοὺς καὶ τὴν καταφρόνησιν τῆς κοινωνίας καὶ νὰ ζήσῃ βίον Διογένοους, ἢ θέλει ἐκτραπῆ εἰς ἀναποφεύκτους τινὰς κατ' ἰδίαν ἐργασίας ἢ διδασκαλίαν ἢ εἰς ἄλλο τί ἔργον, ἵνα δυνηθῆ νὰ ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὰς πολυειδεῖς ἀνάγκας τοῦ ζῆν καὶ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν τέκνων του. Ἄλλως δὲ καὶ ἡ Κυβέρνησις αὐτῇ ἐφ' ὅσον δὲν ἱκανοποιεῖ τὴν δικαίαν ταύτην ἀξίωσιν τῶν διδασκόντων, παραβιάζει προφανῶς τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἔργον, δ' ὅπερ τοσαῦτα δαπανᾷ. Τί λοιπὸν εἶνε προτιμότερον, τὸ νὰ μὴ προσθέσῃ τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς αὐξήσιν τοῦ μισθοῦ τῶν διδασκάλων δαπάνην, ἢ τὸ νὰ μὴ ἐπιτυχῆναι τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ αὐτῆς σκοποῦ; Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις πατρικῶς μεριμνᾷ ὑπὲρ τε τῶν σχολείων καὶ ὑπὲρ τῶν κυριωτέρων τῆς κλητῆς τούτων καταστάσεως ὀργάνων, τῶν διδασκάλων, ὡς τάχιστα πρέπει νὰ ἀνταμείψῃ τούτους ἀναλόγως τῶν σημερινῶν περιστάσεων, ἵνα λαθόντες ἄνεσιν οὗτοι ἐγκύψωσι μετὰ μεζονος ζήλου οὐ μόνον εἰς τὸ ἔργον των, ἀλλὰ καὶ εἰς μεζονα ἑαυτῶν βελτίωσιν διὰ τῆς μελέτης τῶν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ προόδων.

Τέταρτον μέσον πρὸς διόρθωσιν τῶν ἐν τοῖς σχολείοις καὶ ἐν τῇ ἐν γένει ἠθικῇ καταστάσει τῶν παιδίων καὶ πρὸ πάντων τῶν ἐρήθων, ὡς ἐν τῶν ὧν οὐκ ἄνευ παρίσταται μοι ἡ σύστασις παιδογομίας. Ἐποπτεία καὶ ἐπίβλεψις ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, παιδογομία καὶ ἐπιτήρησις τῆς σπουδαζούσης νεολαίας ἐκτὸς τοῦ σχολείου, ἰδοὺ οἱ δύο πόλοι, περὶ οὓς καθ' ἡμᾶς πρέπει νὰ περιστραφῇ εἰς τὸ μέλλον τὸ ἐκπαιδευτικὸν σύστημα ἡμῶν, ἐξ οὗ προσδοκῶμεν ἀνεκδοιάτως κατὰ τὸ πλεῖστον τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐθνικῆς τῶν ἑλληνοπαίδων μορφώσεως.

(ΤΟΜ. Γ΄.)

Δὲν εἶνε ἔργον ἡμῶν νὰ καταδειξώμεν τὰς ἐκ τῆς παιδονομικῆς ἐπιτη-
ρήσεως τῶν μαθητῶν μεγίστης ὠφελείας. Ἡ δὲ ἐνστασις ὅτι δὲν ἐφθασεν
ἐτι παρ' ἡμῖν (ἐν Ἀθηναίς δὴλα δὴ, ἢ ἐκλυσίς τῶν ἡθῶν τῆς νεολαίας εἰς
βαθμὸν ἀπαιτῶντα τὸν θεσμὸν τῆς παιδονομίας, πίπτει ἀφ' ἑαυτῆς· ἐὰν
ἀναλογισθῶμεν ὅτι εἶνε φοβερὸν νὰ ἀναμείνωμεν, ἵνα τέλεον ἐκλυθῶσι τὰ
ἡθῆ καὶ φθίσις ἢ διαφθορὰ μέχρι μυελοῦ τῶν ὀστέων, ὅπως συνέβη ἐν
Πάτραις καὶ ἐν Σύρῳ, ὡς ἀκούομεν, ἵνα ἀναγκασθῶμεν τότε νὰ συστή-
σωμεν τὴν παιδονομίαν. Ἡ παιδονομία, καθ' ἡμᾶς εἶνε τόσῳ ἀναγκ-
καία πρὸς τὴν τῶν ἡθῶν χρηστότητα καὶ ἀγνότητα, ὅσον ἡ διοικητικὴ
ἀστυνομία πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως τῶν μεγαλοπόλεων. Ἡ παιδονομία,
εἶνε σχολικὴ ἀστυνομία, παραλλήλως τῇ διοικητικῇ βαίνουσα κατὰ τὴν
χρησιμότητα.

Μέγα ὁμῶς ζήτημα ἀναφύεται τίνες θὰ ὦσιν οἱ κατάλληλοι ἄνδρες,
οἰς θὰ ἀνατεθῆ τὸ σπουδαῖον τοῦτο καὶ ἠθικὸν ἔργον; Τοῦτο ἄλλοις δέ-
δοται νὰ σκεφθῶσι κατὰ τὴν ὀργάνωσιν τῶν τῆς παιδονομίας. Τοῦτο ἀπό-
κεῖται τῷ τῆς Παιδείας ὑπουργεῖῳ.

Πέμπτον καὶ τελευταῖον μέσον πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν
σχολείων καὶ ἐπομένως εἰς ἐπιτυχίαν τῆς ἐν τῷ σχολεῖῳ ἔθνικῆς τῶν
παίδων μορφώσεως ἔχομεν νὰ ὑποδείξωμεν τὸ ἐξῆς.

Ἐπειδὴ ἰσχυρίσθημεν ἐν τῇ προηγουμένῃ ἡμῶν ὁμιλίᾳ, ὅτι εἰς τὴν
ἀφιλομάθειαν τῶν ἐν τοῖς σχολείοις φοιτῶντων παίδων κατὰ τὸ πλεῖστον
πταίει ἡ ἀκηδεΐα τῶν γονέων, διὰ τοῦτο προτείνομεν ὡς δραστηκὸν μέσον
τῆς διεγέρσεως, οὕτως εἰπεῖν, τῆς τῶν γονέων ὑπὲρ τῶν τέκνων των με-
ρίμνης καὶ φροντίδος, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ σχολεῖον, νὰ ὑποχρεωθῶσιν διὰ
νόμου οὗτοι νὰ ἐπισκέπτονται τὸ σχολεῖον, εἰς ὃ φοιτῶσι τὰ τέκνα των,
τουλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνὸς καὶ νὰ συνεννοῶνται μετὰ τῶν διδασκάλων
περὶ τῆς προόδου καὶ τῆς ἠθικῆς μορφώσεως αὐτῶν. Μὴ δὲ παραξενευθῆ τις
εἰς τὴν πρότασίν μου ταύτην καὶ μοι μεμφθῆ ὡς ἀδυνάτων ἐρῶντι· διότι,
ἐὰν ἐξ ἀναλογίας κρίνωμεν, ὅπως διὰ τοὺς μὴ πέμποντας τὰ τέκνα των
εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον μέχρι ὠρισμένης ἡλικίας ὑπάρχει νόμος, ὅστις
ὑποχρεοῖ τούτους ν' πέμπωσιν αὐτὰ εἰς τὸ σχολεῖον, ἄλλως τιμωρεῖ αὐ-
τούς διὰ προστίμου, οὕτω καὶ διὰ τοὺς ὀλιγωροῦντας τῶν τέκνων των, τῶν
φοιτῶντων εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, γονεῖς νὰ γείνη νόμος ἐπιβάλλων
πρόστιμον τῇ καταγγελίᾳ τοῦ ἀρμοδίου σχολάρχου, ἐὰν δὲν ἐκπληρῶσι τὰ
ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβληθησόμενον αὐτοῖς καθήκον τοῦ συνεννοεῖσθαι κατὰ
μῆνα μετὰ τοῦ σχολάρχου καὶ τῶν διδασκάλων περὶ τῆς ἐν γένει βελτιώ-

σεως τῶν τέκνων των. Καί ἄλλα μὲν τινὰ μέσα πρὸς διόρθωσιν τῶν κακῶς ἔχόντων ἐν τοῖς σχολείοις ἠδύνατό τις νὰ ὑποδείξη, πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἐν τῷ σχολείῳ ἠθικῆς τῶν παιδῶν μορφώσεως, ἀλλὰ τὰ μᾶλλον λυσιτελεῖ θεωρητέα τὰ ὑποδειχθέντα, ἦτοι τάδε:

Α' Μόρφωσις ἑλληνοδιδασκάλων ἐκ τῶν τελειοτέρων τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς ἐν διδακτικῷ φροντιστηρίῳ.

Β' Ἐποπτεία διαρκῆς ἐπὶ τῶν σχολείων.

Γ' Ἐπαρκῆς μισθοδοσία τῶν διδασκόντων.

Δ' Παιδονομία.

Καί Ε' Ὑποχρέωσις τῶν γονέων διὰ νόμον, ὅπως ἐπισκέπτονται τοὺς διδασκάλους κατὰ μῆνα, ἵνα συνεννοῶνται περὶ τῆς ἠθικῆς μορφώσεως τῶν τέκνων των.

Εἶτα ὁ κ. Γ. Παπαχρυσολοῦ λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν ὅτι ἐν τῷ τελικῷ συμπεράσματι τῷ ὑπὸ τοῦ κ. Σπαθᾶκη διατυπωθέντα ἐν τῷ τελικῷ συμπεράσματι ἔδει νὰ τεθῆ καὶ ὅρος τις περὶ τῆς ἠθικῆς μορφώσεως τῶν θηλέων, ἐξ ὧν θέλουσι μορφωθῆ ἑλληνοπρεπῶς μητέρες· τοῦτο δὲ λέγει, εἶπε, διότι νομίζει ὅτι ὡς εἶνε σήμερον διωργανωμένα τὰ παρθεναγωγεῖα δὲν ἐκπληροῦσι τὸν τελικὸν τῆς μορφώσεως σκοπὸν τοῦ ν' ἀποδίδωσιν εἰς τὸ ἔθνος μητέρας ὡς δεῖ ἑλληνοπρεπῶς μεμορφωμένας.

Ὁ κ. Σπαθᾶκης ἀπαντῶν εἰς ταῦτα λέγει ὅτι εἰς τὴν καθόλου ἠθικὴν μόρφωσιν τὴν διὰ τῶν σχολείων, ὡς ἐτέθη τὸ ζήτημα, γινομένην, περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐκπαίδευσις καὶ μόρφωσις τῶν θηλέων, διὸ νομίζει ὅτι δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τεθῆ ἰδιὸν περὶ τούτου ἄρθρον εἰς τὸ τελικὸν συμπέρασμα.

Ὁ κ. Ἀναστασίου λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν ὅτι τὸ περὶ τῆς δευτέρας μορφώσεως τῶν θηλέων καὶ μάλιστα τῶν ἐν τῷ Ἀρσακείῳ παιδευομένων συνεζητήθη ἄλλοτε, ἐν τῷ Συλλόγῳ. Ὅταν δὲ ἐφαρμοσθῶσι τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Σπαθᾶκη προτεινόμενα καὶ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς

Παιδείας συσταθησόμενα μέσα ὡς λυσιτελῆ πρὸς ἐθνικὴν μόρφωσιν τῶν ἐν τοῖς σχολείοις παιδευομένων, ἤτοι οἱ καλῶς μεμορφωμένοι διδάσκαλοι ἐκατέρου τοῦ φύλου καὶ τὰ καλῶς ὀργανωμένα σχολεῖα κτλ., τότε θίλει ἀποδειχθῆ πῶς καὶ τὸ Ἄρσάκειον δύναται ν' ἀποδίδῃ τῇ κοινῶνι μπτέρας ἑλληνοπρεπῶς μεμορφωμένας.

Τούτων λεχθέντων καὶ συζητήσεως ἰκανῆς γενομένης, ὁ κ. Κομνηνὸς ἤτήσατο ἵνα περιληφθῶσι μεταξύ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Σπαθᾶκη προτεινομένων μέσων τῆς ἐθνικῆς τῶν παιδευομένων μορφώσεως καὶ ἕνα τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ συνελεύσει προταθέντων ὅσα εἰσὶ διάφορα τῶν τοῦ κ. Σπαθᾶκη ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ Θεοδωρόπουλος ἤτήσατο ἵνα καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ προταθέντα ὡς μέσα βελτιώσεως τοῦ σχολείου ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει τῆς συνελεύσεως ἐν τῇ διατυπώσει τῶν ὄρων τοῦ τελικοῦ συμπεράσματος.

Συζητήσεως δ' ἰκανῆς γενομένης καθ' ἣν ἄλλοι μὲν τῶν ἐταίρων προὔτειναν τὴν σύστασιν Ἐπιτροπείας, ἣτις εἰς προσεχῆ συνέλευσιν νὰ εἰσηγήσῃται τὴν ὀριστικὴν διατύπωσιν τοῦ τελικοῦ συμπεράσματος, ἄλλοι δὲ, ἵνα ἐν τῇ συνελεύσει ταύτῃ διατυπωθῇ τοῦτο, ἡ συνέλευσις ἀνέθετο εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὴν ὀριστικὴν διατύπωσιν καὶ ὁ κ. Πρόεδρος εὐχαριστήσας τοῖς ἐταίροις τοῖς μετὰ ζήλου παρακολουθήσασιν τὰς συζητήσεις ἐν ταῖς ἐπρετειναῖς εἰδικαῖς συνελεύσεσιν, ἐκήρυξε τὴν λήξιν.

Ἔργασίαι Συλλόγου.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κατ' ἀκολουθίαν τῆς ἀποφάσεως τῆς τελευταίας εἰδ. συνελεύσεως συνελθὼν εἰς συνεδρίασιν τῇ 2 Μαΐου ἐνέκρινεν ὡς τελικὸν τῶν τοῦ ἔτους τούτου συζητήσεων ἐξαγόμενον, ὡς διατυπώθη τοῦτο ὑπὸ τοῦ κ. Σπαθᾶκη.

Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισεν, ἵνα προκηρυχθῶσι ζητήματα, ἐφ' ὧν θέλουσιν ἀσχοληθῆ οἱ ἑταῖροι εἰς τὰς

τοῦ ἐπιόντος ἔτους εἰδικὰς καὶ γενικὰς συνελεύσεις, συμφώνως πρὸς τὸ 14ον ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ.

Καὶ διὰ μὲν τὰς τμηματικὰς συνεδρίας τῶν ἐταίρων τῆς δημοτικῆς παιδείσεως ὥρισε τὸ Συμβούλιον, ἵνα γένωνται αἱ συζητήσεις ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους μείναντος ἐκκρεμοῦς ζητήματος: « Ὅποια δεόν νὰ ᾖσι τὰ διδακτήρια τῆς δημοτικῆς παιδείσεως ὑπὸ τε ὑγεινὴν καὶ ὑπὸ παιδαγωγικὴν ἔποψιν; »

Διὰ δὲ τὰς τμηματικὰς συνεδρίας τῶν τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ἐταίρων ὥρισε τὰ ζητήματα τὰδε:

- 1) Τίς ὁ σκοπὸς τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως;
- 2) Τίνα καθιδρύματα ἀποτελοῦσιν αὐτήν;
- 3) Τίνα τὰ διδακτέα μαθήματα πρὸς πλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως;
- 4) Πῶς διδακτέα τὰ μαθήματα ταῦτα;
- 5) Ὅποια τὰ διδακτικὰ βιβλία τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως;
- καὶ 6) Πᾶν ὅ,τι ἀναφέρεται εἰς τὴν μέσῃν ἐκπαίδευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαΐου 1884.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

N. A. Χαλκιόπουλος, πρόεδρος, Ἄρ. Σπαθίκης, Ἰω. Ἀργυριάδης, ἀντιπρόεδροι, Χρ. Μαντζάκος, γεν. γραμματεὺς, Β. Μπουκλάκος, ταμίας, Γ. I. Δέρβος, Ἄχ. Κ. Γρηγοριανόπουλος, Ἀναστ. Κωνσταντινίδης, Γεώργ. Μανοῦσος.

Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει τὸ Διοικ. Συμβούλιον βλέπον ὅτι ἡ οἰκία, ἐν ἣ ὑπάρχει τὸ γραφεῖον τοῦ Συλλόγου, καὶ ἀκατάλληλος καὶ ἀπόκεντρος εἶνε, ἐσκέφθη ὅτι ἀνάγκη παρίσταται ἀναπόφευκτος, ἵνα ὁ Σύλλογος ἐγκαταστή ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος ἔτους εἰς ἑτέραν οἰκίαν κεντρικὴν καὶ περιέχουσαν δωμάτια κατάλληλα, ἐν μὲν ὡς ἀναγνωστήριον, ἕτερον δὲ ὡς γραφεῖον, πρὸς δὲ καὶ μίαν αἴθουσαν, ἐν ἣ νὰ γίνωνται αἱ εἰδικαὶ συνελεύσεις τῶν ἑτέρων. Ἄλλ' ἐπειδὴ, κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Συλλόγου ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως, ἦτοι περὶ τὸ τέλος Αὐγούστου,

δὲν ὑπάρχει γράφος νὰ εὐρεθῆ οἰκία, τῇ δὲ 1 Σεπτεμβρίου ὀφείλει ὁ Σύλλογος νὰ ἐκκενώσῃ τὴν ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένην, διὰ τοῦτο μὴ θέλον τὸ Συμβούλιον νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς μισθώσεως οἰκίας ἀπαιτούσης δαπάνων ἀνωτέραν τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀναμετρημένης ἀπεφάσισεν ἵνα καλέσῃ εἰς ἑκτακτον εἰδικὴν συνέλευσιν τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεὶ ἑταίρους κατὰ τὸ 16ιον ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ, ἵνα ἀποφανθῆ περὶ τούτου.

Συγκληθεῖσης δὲ τῆς ἑκτάκτου εἰδικῆς συνελεύσεως τῇ 3 Ἰουνίου καὶ γενομένης ἀπαρτίας, μετὰ ἱκανὴν συζήτησιν, παρεσχέθη τῷ Συμβουλίῳ ἄδεια, ἵνα δι' Ἐπιτροπείας ὀρισθείσης ὑπὸ τῆς συνελεύσεως εὖρη οἰκίαν κεντρικὴν καὶ κατάλληλον, ἧς τὸ μίσθωμα κατ' ἀνώτατον ὄρον ὠρίσθῃ εἰς δραχμὰς 130.

Ἐνεγράφησαν δὲ εἰς μὲν τὰ Ἐπίτιμα Μέλη ὁ πανιερώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κεφαλληνίας κύριος Γερμανὸς καὶ ὁ ἐν Τεργέστη ἀρχισυντάκτης τῆς «Ἡμέρας» κύριος Ἀλέξανδρος Βυζάντιος, ἑταῖροι δὲ οἱ κύριοι Νικόλαος Γκενάκος, Δημ. Κουτσομιτόπουλος, Νικόλ. Μεταξᾶς, Δημήτριος Κολοκοτσᾶς καὶ Δημήτριος Γιαρακώστας.

Ἔργασίαι διδασκαλικοῦ μετοχικοῦ ταμείου.

Ἀποφάσει τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπείας, τῇ 6ῃ ἰσταμένου μηνὸς Ἰουνίου ληφθεῖσα, ὑπομινῆσεται τοῖς Κυρίοις Μετόχοις, ὅσοι καθυστεροῦσιν ἐτι ἐκ παλαιῶν λογ/σμῶν, ὅτι δεόν νὰ ἐξοφλήσωσι τούτους, διότι ἄλλως ἐφαρμοσθήσεται κατ' αὐτῶν τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ.

(Ἐκ τοῦ γραφείου).